

LA FEMOSA

ARTESA DE LLEIDA

AI
POBRETS DE NOSALTRES!!

EL GUERRERO DEL ANTIFAZ
CONTRA ELS "REGNES DE TAIFES"

JULIOL-AGOST

Nº 75

1986

PÒRTIC

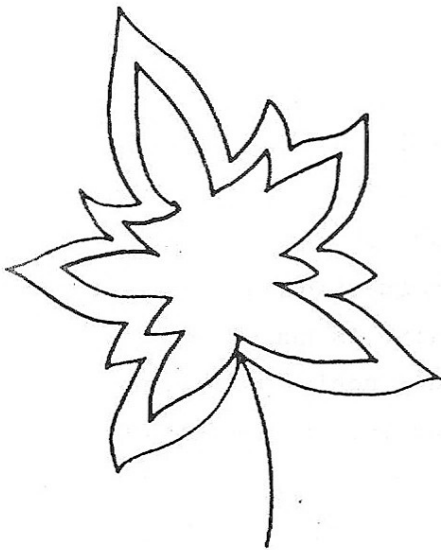

L'Ajuntament d'Artesa ja fa bastant de temps que no va com caldria, en el sentit que no hi ha harmonia entre els diferents grups que formen el Consistori. Això dit així d'entrada, no sembla tenir massa importància degut a les diferents tendències polítiques que el formen i de la manera com van les coses al nostre país on cada grup despotrifica i diu pestes dels altres grups com si la política només fos això. El que sí que té importància, però, és que l'Ajuntament, ara, està governat per una minoria (recordem, però, que els dos primers anys anaven tots a una fins a l'extrem d'haver-hi 9 alcaldes i que per causes, fora dels límits de la política ha sorgit aquesta tibantor) i això no pot ser bo. No és que l'Ajuntament no funcioni (que funciona) sinó que no pot donar tot el rendiment que hauria donat si haguessin continuat els 9 alcaldes. El més lamentable de tot això és que l'Ajuntament no podrà fer estudis d'estructuració del poble ni encarregar projectes d'obres per a presentar a l'administració a la recerca de subvencions avantatjoses. Això que si a curt termini no és greu, sí que ho és a llarg termini, ja que, la propera legislatura es podria trobar, d'entrada, sense cap projecte immediat per a començar a treballar.

Si els senyors de l'Ajuntament s'adonessin que són a Casa de la Vila, votats pels veïns del poble perquè, treballin des d'aquella casa a profit d'Artesa, potser no passarien temps

cercant arguments vàlids per a mantenir la seva postura del tot negativa i cercarien, en canvi, aquells altres punts que en lloc de distanciar-los cada cop més, els apropiarien a treballar junt a benefici del nostre poble.

Cal que al nostre Ajuntament faci plans, encarregui estudis i faci projectes de futur ja que no podem quedar-nos endarrerits en cap aspecte. Ara que som a la recta final d'aquesta legislatura convé deixar-ho ben ensanderat perquè el proper ajuntament (del color que sigui) tingui les coses més fàcils per a espenyer el poble cap endavant.

LA FEMOSA

* * REVISTA DE INFORMCIÓ LOCAL * *
EDITA AGRUPACIÓ CULTURAL "LA FEMOSA"
C. DEL CASTELL N. 23 ARTESA LLEIDA
DIPOSIT LEGAL N. L-264-1981
SEGONA EPOCA N. Nº 75 JULIOL-AGOST 1986

INDEX

	PAGINA
PORTIC	1
NOTES I NOTICIES	4
ALLO QUE TAL VEGADA S'ESDEVINGUÉ	7
ANÀLISIS ELECTORAL	9
LES GARRIGUES TENEN SET	14
CAÇAR CONILLS	16
ARTESA EN LA GUERRA CIVIL	19
ESPIGANT (un tros de muntanya)	22
APARTHEID	25
MOTS ENCREUATS	28
" I MALGRAT TOT ES MOU "	29
DARRERA DEL MIRALL (continuació)	33
HUMOR	8, 18, 21, 24, 27, 32

Els articles i opinions que apareixen a les planes de LA FEMOSA, reflecteixen únicament l'opinió de llurs signants.

AMB EL SUPORT DE LA GENERALITAT

NOTES I NOTÍCIES

El dia 22 de Juny els artesencs vam anar a les urnes per a votar els representants dels partits de les seves simpaties de cara a les Corts de Madrid. Encara que només sigui per a deixar constància escrita, posem a continuació els resultats obtinguts a Artesa, les diferents opcions polítiques que concorrien en aquests comicis:

Nombre d'electors de la Mesa 939 - Nombre de votants 666

*****

<u>CANDIDATURES</u>	<u>NOMBRE DE VOTS</u>
CENTRO DEMOCRATICO Y SOCIAL (C.D.S.)	30
PARTIDO DE LOS TRABAJADORES (PST)	2
MESA PARA PARA LA UNIDAD DE LOS COMUNISTAS.	1
PARTIT DELS OBRERS REVOLUCIONARIS D'ESPANYA (P.O.R.E.) . .	4
Coalició Electoral "CONVERGENCIA I UNIÓ" (CiU).	246
UNITAT POPULAR REPUBLICANA (U.P.R.)	2
COALICION POPULAR (AP-PDP-PL)	127
PARTIT OBRER SOCIALISTA INTERNACIONAL (P.O.S.I.)	0
UNIFICACIÓ COMUNISTA D'ESPANYA (U.C.E.)	1
PARTIT SOCIALDEMÒCRATA DE CATALUNYA (PSDC).	0
ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (E.R.C.)	21
UNIÓ DE L'ESQUERRA CATALANA (PSUC-ENE).	62
PARTIT DELS COMUNISTES DE CATALUNYA (PCC)	8
ALTERNATIVA VERDA, Moviment Ecologista de Catalunya (A.V.)	5
FALANGE ESPAÑOLA DE LAS J.O.N.S. (F.E. DE LAS JONS)	1
PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE)	156

RECITAL DE POESIA

El divendres dia 27 de Juny, a "La Femosa", ha va haver un interessantíssim recital de poesia musicada a càrrec de Felip Callart i d'en Jordi Oró. El Felip feia les presentacions dels poetes triats i donava lectura a una o dues poesies de cadascun el Jordi acompanyava amb la guitarra, amb una melodia idònia, cada una d'aquestes poesies. Els poetes escollits per a nodrir aquest recital erem d'arreu del món i només tenien en comú la seva actitud i el to de protesta de la seva obra. Aquest recital, per a donar-li homogeneïtat, estava amanit amb el títol de "Poesies per a fer l'Amor i la Revolta".

Un cop finalitzada la lectura de totes les poesies escollides, en Jori Oró cantà algunes cançons del seu vell (vell?) repertori i alguna altra cançó musicada de poc.

Tot plegat va resultar una vetllada molt agradable que va tenir regust de poc. Cal esperar que, de cara a l'hivern, vetllades com aquesta suvinguin més.

XI^{MA} FESTA DELS FANALETES

El dia 24 de Juliol, a les 11 de la nit, es va iniciar la que seria l'onzena Festa dels Fanalets. Aquesta festa que ha arrelat tan bé a Artesa, es va consolidant d'any en any d'una manera molt positiva. Sense deixar d'ésser eminentment infantil la gent gran també hi participa i s'ho passa d'allò més bé.

L'encert de fer-la cada any el dia 24, revetlla de Sant

Jaume (tant si a l'endemà és festa com no, fugint d'aquesta moda de traslladar totes les festes als dissabtes per a fer més gent) s'hi ha d'afegir l'intent de fer-la cada any diferent, però sempre coincidint en uns punts, que és el que li dóna continuïtat, com la cercavila amb els fanals i el Drac, per exemple.

Enguany, la voncentració de la canalla va fer-se a la Plaça, des d'on, amb la música d'un grup de grallers es va començar la cercavila fins al carrer de Sant Ramon; en aquest punt va sortir el Drac i es va llegir la "Proclama de la Llum de Sant Jaume" i tot seguit s'encengueren els fanals i es reemprengué la cercavila fins a la placeta del carrer Nou. La cercavila d'enguany va estar animada per la música del grup de "Grallers de Ponent" i per les comparces del grup "Els Sapastres", nois i noies d'Artesa, degudament disfressats i caracteritzats que animaven la quitxalla fent d'organitzadors o de desorganitzadors, segons convingués, llençant caramels i petards...

A la placeta del carrer Nou començà una festa de participació animada pel Miquel Carrera i per dos xicots més de la Granja Escola "Les Obagues", de Juneda. Aquesta festa va estar molt engrescadora i d'allò més reeixida.

ALLÒ QUE TAL VEGADA S'ESDEVINGUÉ

(AMB PERMÍS DE PERE QUAT)

Després que les "eleccions 86" ja són aigua passada, caldria fer una mínima reflexió per a intentar treure'n certes concusions.

Mentre uns anaven pels mercats barrejant-se entre la gent del carrer (cosa que tan sols s'aprecia cada quatre anys) repartint encaixades de mans amb un braç i propaganda electoral amb l'altre i rialles de conveniència, d'altres aprofitaven el temps agrutinant gent als palaus d'esportm places de braus etc. més aviat per desqualificar l'oponent amb tota mena de paraules i no pas per a presentar un "verdader" projecte polític. D'altres aprofitaven l'ocasió per gaudir de bons àpats amb la companyia de militants i simpatitzants i així entre plat i plat exalçar els seus programes amb brindis de bon cava.

Mentre, els militants de base dels diferents partits donaven color als carrers enganxant les fotos i els eslògans dels seus respectius capdavaners.

Mentre uns demanaven paciència històrica (pobrets de nosaltres), d'altres buscaven la "majoria natural" amb butlletins que arreglaven l'estat espanyol en 100 dies (?), D'altres es dirigien a l'electorat amb frases refrescants (serà per l'estiu...) promentent donar un aire nou al govern (ara bé no ens vàren advertir del tant per cent de possibilitats que teníem d'agafar un costipat).

Una diferent opció política apostava per un senyor que ja fa uns quans anys va dimitir a corre-cuita (sense que hom sàpigui encara perquè.) del càrrec per al qual ara, si em perme-

ten l'expressió, perdria el cul.

N'hi havia que recomanaven a l'electorat l'eslogan "junts per fer-nos sentir" quan eren els primers en anar a les eleccions dividits, això sí, donaven la culpa a un possible "submarí" Tal vegada tenien raó.

Tatal, que entre política i futbol, hem passat un meset d'allò més distret.

Caldria demanar als polítics més serietat i coherència en temps d'eleccions i encara més durant la legislatura, menys descalificacions envers els adversaris polítics, així com quelcom més de sentit comú, encara que sigui el menys comú dels sentits.

Caldria, d'una vegada per tots, enterrar la demagògia, per així afavorir les veritables postures d'alternativa de govern polític. Potser així molta gent no es mostraria tan indiferent i "pásota" davant d'una votació popular.

Aquarius

I NOSALTRES QUE ENS PENSÀVEM
QUE EREM MÉS FORTS QUE
UNA "ROCA".

HUMOR

ANÀLISIS ELECTORAL

CAPITOL 1: ELECCIONS GENERALS 1986

Trets fonamentals d'unes eleccions, partit a partit i conclusions finals.

P.S.O.E.- El partit Socialista ha guanyat aquestes eleccions. La qual cosa no ha sorpres ningú, era un triomf anunciat, l'única expectativa que es generava entorn seu, era, si assoliria o no altre cop, la majoria absoluta i ho ha aconseguit, tot i que ha perdut 18 escons. Però el més significatiu, és que ha guanyat en totes i cadascuna de les Comunitats Autònomes. I, pel que fa a les Nacionalitats Històriques, ha guanyat a Catalunya, a Euskadi, no ha estat el partit amb més nombres de vots, però sí d'escons (coses de la llei d'Hond) i a Galícia ha estat justament a l'inrevés, ha obtingut més vots però menys escons.

C.P.- Coalició Popular, degut fonamentalment, a les característiques del seu lider Fraga, era sabut que tenia un sostre electoral, sostre que en confirmar-se de bell nou, ha fet que es trenqués definitivament la Coalició, per a preparar des d'ara mateix, la dreta, una nova estratègia a alhora ràpida per aconseguir el poder l'any 1.990. La Banca, per a forçar el trencament, va inundar de milions una opció, que sabia d'antuvi que seria un "bluf", però que serviria com així ha estat una ràpida recomposició de les forces de dreta per aconseguir una alternativa viable al Socialisme.

C.D.S.- La campanya del Duc de Suarez, ha estat una bar-

reja, de carisma personal i d'un Populisme demagògic, de la més pura línia Peronista. Un personatge fet des del Poder, que una vegada assolit, és humiliat despietadament pels poders fàctics com una fera acorralada, mossega a tort i a dret, per escarpolar-se del gran buit al qual estava a punt de caure. Ha estat la gran sorpresa favorable de les eleccions, fins hi ha qui assegura que pot ésser la gran alternativa al P.S.O.E.

IZQUIERDA UNIDA- Tenint en compte la divisió Comunista, l'avançament de les eleccions, que va fer que es fes la Coalició de pressa i corrents, sense clarificacions ideològiques dels seus components i sense saber massa bé el que es volia, ha obtingut uns resultats minsos, però no decebedors. Que segons quina sigui la seva trajectòria futura, amb un treball més acurat, pot tenir per a l'Esquerra espanyola un caire esperançador. L'exemple més clar, l'han de tenir en Julio Anguita "El Califa Rojo", que va preparar la seva Convocatoria per Andalusia un any i mig abans, aconseguint 11 diputats més que no tenien els Comunistes i que va fer que, més de 300.000 electors, que per a les Generals van votar P.S.O.E., per a les Autonòmiques o fessin per la seva proposta.

He deixat pel final, les eleccions a Euskadi, a Catalunya i el cas PRD.

La sorpresa d'aquestes eleccions a Euskadi ha estat l'augment espectacular d'Herri Batasuna, que s'ha silenciada tant com s'ha pogut arreu, en tots els mitjans de comunicació, com una manera d'amagar el cap sota l'ala. El triomf d'aquesta Coalició, es deu una mica, per la crisi del PNV i un molt per la radicalització, produïda per la poca destresa a trobar una sortida al laberint vasc, per part dels Governos autonòmic i central. A més, H.B. ha tret u diputat per Navarra, que

arrodoneix el seu èxit electoral, tot i que presentava a les seves llistes enpresonats i anunciar prèviament que no faria acte de presència al Parlament de Madrid.

La crisi del PNV que s'arrosega de fa temps i que amenaça fins i tot de trencar el partit. Una entitat que és i serà per molt de temps la clau de volta de tota la problemàtica vasca. Es, doncs el PNV el gran perdedor d'aquests comicis. Es del tot imprescindible, pel Sistema, el que se superin les seves picabaralles internes i es retrobin com a força majoritària d'Euskadi, perquè de no ésser així i ficats en la hipòtesi, que en les Autòniques guanyés el P.S.O.E., l'espiral de violència, l'etern Polinomi, Acció-reacció-acció, podria arribar a ésser d'insomni.

A catalunya, com totes a les altres eleccions Generals han guanyat els socialistes. Convergència ha pujat una mica. La Coalició PSUC-ENE, no ha reeixit un èxit. ERC ha pagat cara la seva col.laboració al govern de la Generalitat. Coalició Popular, s'ha mantingut a les zones rurals i ha devallat força a les ciutats i el CDS a estrenat diputat a casa nostra. Això és a grans trets el resum electoral a casa nostra i no ens diu més que sigui important d'analitzar.

Amb tot, però, la sorpresa per a dir-ho d'alguna manera, ha estat, el fracàs estrepitos del PRD, del que s'ha anomenat l'operació Roca, l'home que més cartells amb la seva imatge havia enganxat arreu. Una campanya a l'americana amb Jet inclòs, finançada amb escreix pels poders econòmics espanyols. Un partit, fet amb partidets regionals, cantonals, Nacionals i estatals, un puzzle imperfecte on el seu líder no era ni afiliat al partit, pel qual és presentava i on el seu cap Garrigues es presentava de número dos per Madrid, una proposta

Kafkiana, inintel.ligible, un vaixell ple de naufrags a punt de desembarcar a Madrid i que abans d'arribar-hi ha fet aigües de Proa a Popa i de babor a estribor.

Els senyors de Convergència, han assenyalat que el fracàs de l'operació Roca, es deu al fet que el seu líder és català i que més enllà de l'Ebre no ens comprenen, que després del Cas Banca Catalana hi ha un acorralament centralista contra el nostre país. Doncs bé, aquesta lectura que ens volen fer empassar, és totalment falsa. Per altra banda els socialistes, han dit que Pujol ha animat a Roca a navegar en una barca de canyes, fent-li creure que era un creuer, per a, convençut del seu enfonsament baixar-li els fums i desfer-se d'un molest aspirant. També m'atreveixo a dir, que aquest anàlisi, està lluny d'ésser considerada com a seriosa.

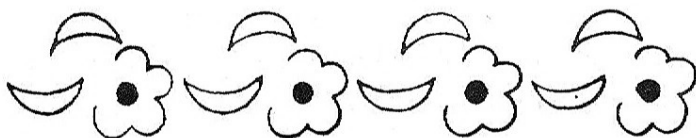
L'aventura del PRD començà a tenir forma, després de fer-se públic el cas Catalana, amb tot un seguit de moviments tàctics de les forces econòmiques i polítiques espanyoles i culmina, amb el nomenament a tot estrop de Jordi Pujol com a "Español del año" pel diari ABC portantveu oficial de la dreta centralista. A partir d'aquí i amb el bon bagatge Parlamentari d'en Roca, la Banca juga a descavalcar a Fraga del lideratge de la dreta, convençuda del sostre electoral que aquest té i que s'ha vist abastament demostrat i ha deixar veure que la clau de l'èxit de la dreta és aglutinar totes les forces que volen el mateix model de Societat i per a liderar tot això és imprescindible un líder de mitjana edat amb una imatge de centre, ja que només des d'aquesta posició es pot assolir el Poder.

Els 1.200 milions esmerçats en aquesta Operació, no han estat endebades doncs han servit per a trencar definitivament

Coalició Popular, per mitjà del PDP, partit, no ho oblidem, a-germanat, de moment, només ideològicament amb Unió Democràtica I ha fet també que Segurado l'altre soci d'en Fraga vingues a despatxar amb Jordi Pujol, tots dos lligats a la Internacional Lliberal.

En definitiva, la gran batalla política en el futur immediat, és com la dreta de tot l'Estat, pot trencar l'hegemonia Socialista a tots nivells. I per això és del tot imprescindible aglutinar a CDC i al PNV en aquesta Operació. El PNV recorde, que per mitjà d'Arzallus ja va pactar amb Alianza Popular en les eleccions municipals, votant-se mútuament allí on es necessitesin els vots per a tenir l'alcaldia i solament la negativa dels crítics a dir amén aquest pacte, a paralytatzat de moment l'entesa a més alt nivell. Així doncs la gran moguda de la dreta comença ara, i hem d'estar preparats per a veure tot tipus de trencaments i aliances, puix la política, ja se sap, fa estranys companys de llit. El cadaver del PRD, es reencarnarà en un monstre poderós, car l'ombra del Poder és allargada

Felip Domenech i Costafreda.

LES GARRIGUES TENEN SET

Jo voldria que aquestes ratlles, com a garriguenc que em sento, donar una mica d'esperança a tots aquells germans pagesos que, com jo mateix, sofreixen d'angoixa en veure les seves plantacions d'ametllers i oliveres, ben cultivades amb amor, s'estan morint asedegades per aquestes llargues secades dels últims anys.

Per això, jove garriguenc, no voldria que caiguessis en la resignació, com jo ahir, quan els anys de sequeres, m'imaginava núvols, pluja, regar... No, no vulguis caure en aquesta resignació, sinó que, per a fer creixer la teva il·lusió de viure en aquesta terra tan estimada, has de parlar sense por a tots aquells polítics que sols es recorden de tu, de la teva terra, de tots aquells problemes que tens per a sobreviure, quan han de dmanar-te el vot.

Tu, igual que jo, amic garriguenc, encara tens el dret de cridar les paraules JUSTÍCIA i LLIBERTAT, perquè en un poble, en una comarca no pot existir la llibertat si no té cobertes les seves primeres necessitats; l'aigua per a la set humana i l'aigua per a la set de les seves terres.

Tens que aixecar la teva veu; tens que aixecar-la sense cap por davant aquesta sorda màquina de l'Estat que no vol recordar-se que s'ha de donar veure a tot aquell que té set, però que si que es recorda de comprar avions a preu d'or per a poder continuar fent pallassades a l'espai.

I tens que lluitar sense descans per aquesta terra que és un tros de Catalunya. No vulguis l'aigua com una caritat, sinó

com un dret que tens irrenunciable. Si no ho fas així traïràs la memòria dels teus avantpassats que, dia a dia, any darrera any, només amb un tros de pa sec i un bocí de cansalada, i la bota plena de vi, varen aixecar, amb les seves mans plenes de calls, totes aquestes plantacions d'oliveres i totes aquestes es pones fetes de pedra, per a que l'aigua no marxés cap als barrancs.

Tu has de sentir-te orgullós de ser fill de les Garrigues. Tu no tens perquè anar-te'n d'aquesta terra. Tu tens que lluitar perquè s'hi fotin ells (al camp a fer de pagès) els que són al poder i no volen entendre les teves queixes, les teves inquietuds.

*****

Hi ha una dita que més o menys diu així: "No ha de ser per bé no vingui".

I aquesta sequera que ens ha deixat sense aigua als pous, ha estat motiu d'apropament de la gent senzilla que reconeixen la gravetat de la situació. Aquest és el cas del veí poble d'Artesa que, si exceptuem uns quans capsigranys que encara et fan brometes com aquestes: "Hi ha podeu rentar-vos, encar, les mans i la cara?", "Què, ja baixa aigua al riuet...?" etc., els altres reconeixen i senten el nostre problema.

També voldria fer extensiu el meu agraïment, juntament a la resta de veïns del meu poble, a l'Ajuntament d'Artesa encapçalat pel seu batlle Josep Drudis, per les facilitats que ens ha donat pel suministrament d'aigua, per omplir els camions-cisterna. En aquest cas de solidaritat, per damunt de les opcions o po
ons polítiques, ha prevalgut el raonament de l'amor als altres.

Es deia germans de llet quan dues criatures, per la manca

de llet d'una de les mares, popaven totes dues de la mare que si que en tenia de llet. Doncs bé, Artesa i Aspa avui podem dir que som gemans d'aigua perquè vevem i ens rentem la cara amb la mateixa aigua. Que això sigui, encara que demà plogui, l'apropament de dos pobles, un de rec i l'altre de secà.

Jomaes

CAÇAR CONILLS

Els conills, aquests últims anys d'una secada tan intensa i prolongada, s'han reproduït d'una manera considerable a les nostres comarques fins a l'extrem que se'ls considera una plaga, ja que roseguen la soca dels arbres joves, principalment els ametllers i llucades d'oliver a les terres de secà. Ha calgut, doncs, aixecar la veda anticipadament d'aquests rosegadors perquè els caçadors en fessin una bona aclarida i els danys no fossin tan considerables. Això m'ha fet pensar i considerar aquesta plaga amb altres qüestions fora del món de la cacera:

Jo sóc d'aquests que no guarden gaires simpaties pels caçadors (caçadors, així en plural, ja que a les persones els tinc tot el respecte del món) ja que són els causants directes d'aquest desequilibri del medi faunístic que patim. El mal no és dels caçadors d'ara, evidentment que no perquè ve de lluny, però és ara quan s'accentua d'una manera alarmant.

Quan la caça era només un esport que consistia en unes bones cames, un bon gos i un bastó robust i lleuger alhora no es produï mai cap desequilibri notable, però va venir l'escopeta i tot va anar canviant. He vist un caçador abatre una

àliga d'un tret amb la simple excusa que l'àliga es menja les perdius, n'he vist un altre matar una òliva perquè no havia pogut tirar a cap guatlla i estava avorrit, en sé d'un altre que mata tots els mussols que se li presenten perquè li són uns moixons antipàtics. És cert que hi ha caçadors molt conscients, potser la immensa majoria, però també és cert que quan hom té una escopeta a les mans pot fer alguna rucada. Qui més qui menys ha jugat amb una escopeta d'airé comprimit i tot "fent punteria" igual a tirar a un pardal que a la bombeta d'un fanal o un escarabat o a la placa del nom d'un carrer i tot, només per divertir-se...

Amb l'excusa de protegir la caça hom ha matat tota mena de rapinyaires i s'ha perseguit i massacrat i fins i tot posat preu a les guineus. Amb una estranya complaença popular s'ha pretés exterminar totes les serps... La naturalesa sempre guarda, en totes les coses, un equilibri exacte; sempre hi ha una mica de tot i mai massa de res, som només les persones les que ho alterem tot, i d'això els pagesos també en sabem alguna cosa:

Abans, a l'agricultura, no hi havia cap pesta (hi eren totes, però cap no era greu), però van arribar les insecticides i tot va començar a canviar; vam començar a ensofetar per a matar l'aruga i vam matar, també, el depredador del puó, la vam remetre contra el puor i va començar a créixer l'aranya roja i ara no hi ha cap equilibri de res i el pitjor del cas és que ningú no sap on arribarem per aquest camí ni si aviat serà més car el remei que la malaltia. Cap producte no es prou bo i el més greu és que no podem deixar d'ensofetar, encara que ens ho haurem d'anar plantejant...

Si pels cels del nostre terme hi volessin àligues i altres rapinyaires durant el dia i a les nits hi volessin els

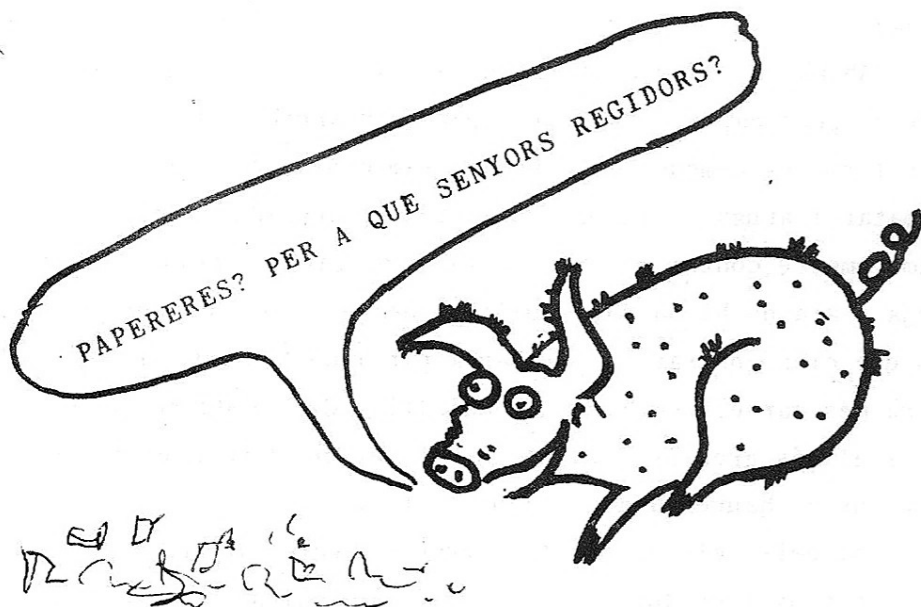
ducs, i si haguéssim deixat les guineus, les ginetes i les serps i les mosteles en pau i al seu aire, avui no ens caldria córrer a caçar conills per a protegir els arbres joves del seca. Per un altre costat, si haguéssim estat més cauts a l'hora d'usar els pesticides ara no ens caldria recórrer a productes costosos per a protegir els nostres fruiters...

Estem en uns moments delicats tant pel que fa a la conservació de les espècies com de l'equilibri ecològic, i tant els uns com els altres cal que comencem a reflexionar; juguem amb un patrimoni que és de tots i cal conservar-lo costi el que costi.

A. Costafreda

HUMOR

ARTESA EN LA GUERRA CIVIL

(UNA HISTORIA PER A FER)

Aquest mes de Juliol farà cinquanta anys de l'aixecament dels militars contra el Govern de la Segona República i l'inici d'una llarga guerra civil. Cinquanta anys són molts anys, però tot i amb això encara no podem parlar d'aquella guerra (al menys els qui com jo que, sense viure-la, la vam partir en una llarga postguerra tant o més penosa que la mateixa guerra) amb objectivitat, amb sinceritat per ambdues parts o amb desapassionament. Van ser moltes les coses que després se'n van derivar i va estar massa llarg el període en què hi havia vencedors i vençuts. Tanmateix és encara recent la mort del causant d'aquell gran disbarat per a veure lluny com caldria i en l'espai del temps, aquelles dates.

El nostre poble que es trobà immers al costat del bàndol republicà i a menys de 10 quilòmetres del Front (aturat a Lleida durant més d'un any), desenvolupà tota una sèrie d'activitats que, moltes de les quals, els que no les vam viure, no en sabem gairebé res. Després de la Guerra, la por a la repressió franquista, va fer emmudir la gent de tal manera que si no era cercles tancats i de molta confiança, mai no sortien a la conversa fets o anècdotes que et poguessin fer entendre alguna cosa del que havia passat. Només, que jo recordi, havia sentit començar, amb ells i ells, la manera que es va cremar l'Església. Altres cops que per atzar senties dir: "això sembla la Col·lectivitat", i tu preguntaves el que era això de la

"Col.lectivitat", et contestaven amb "ah, era una cosa que hi havia durant la Guerra". I prou.

He comprovat moltes vegades (cercant històries i cançons entre ells vells) a les quals la gent no dóna importància a la història recent, i quan alguna cosa t'interessa i preguntes que te l'expliquin, te l'expliquen amb totes les reserves del món. En totes les històries s'hi barreja persones i la gent no vol parlar de les persones perquè, com diuen moltes vegades, "encara són vius". Potser per la por de no comprometre a ningú o perquè els sembla que allò que tu els demanes no té cap importància, la història (les petites històries que fan la història) es van perdent en el record de la gent de la manera més lamentable.

Segons sembla, el període comprès entre el 19 de Juliol del 1936 i el 5 de Gener del 39 (aquest parèntesi de prop de tres anys que va durar la Guerra Civil) van estar per Artesa un dels moments de més creativitat de tota la seva història, i que si descartem el lamentable fet de la destrucció de tota la part ornamental i de culte de l'Església i d'alguna altra qüestió, també lamentable, relacionada amb la mateixa revolta, va estar un període ric en motivacions de molts tipus que caldria aprofundir i estudiar d'una manera exhaustiva.

Aquests cinquanta anys després de l'inici de la Guerra, hauria d'ésser l'esperó que punxés la curiositat d'algú per a posar-se a treballar i fer la reconstrucció d'aquests tres anys perduts o gairebé perduts de la nostra petita història.

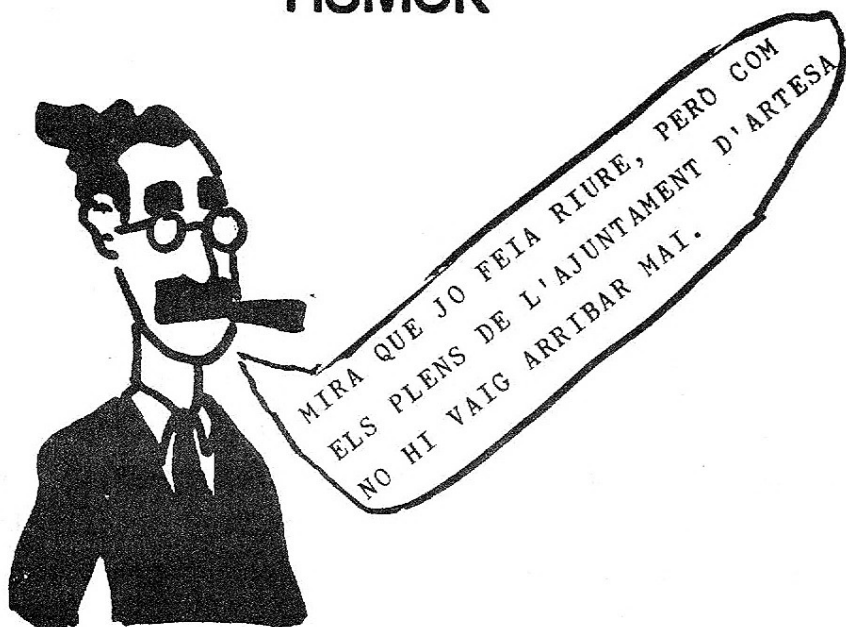
A Artesa que per a no tenir no tenim ni història (història escrita s'entén) penso que no podem permetre'ns el luxe de deixar perdre, per sempre més, en l'oblit, totes aquelles experiències que van nàixer i desembolupar-se en un moments

molt concrets i per unes necessitats també molt concretes. Us heu preguntat com funcionava el poble d'Artesa després de l'aixecament militar?, Com i de quina manera desenvolupava la seva vida cultural i d'esbarjo?, Com i de quina manera (cerimònies, cants o discursos) es feia un enterrament si no hi havia culte religiós?. Com funcionava la vida política (Ajuntament, comitès, Junta de Guerra)?. Com funcionaven la "Collectivitat", la cooperativa de consum, que llavors es formaren o de quina manera es feia i es raccionava o es repartia el pa? Preguntes i més preguntes que caldria contestar. Potser jo sóc ingenu, però em penso que encara hi seríem a temps.

A. Costafreda

HUMOR

ESPIGANT

"TROS DE MUNTANYA"

Veritablement és molt alt el lloc on anem a fer, cada estiu, "cura d'aigua" i també puc dir que és la muntanya més pedrada i adusta que hi ha en la cadena de l'estiba perinàica. No obstant està amanida d'uns encants encisadors que subjuguen de debò per tornar l'any que ve inclús portant nous candidats pels quals és indispensable l'entrenament d'adaptació consistent a beure l'aigua de manera que pugui fer l'efecte positiu i el cor resisteixi l'escalada a la font.

Tots els veterants són entrenadors, els consells no varien massa. Un: "Avui, el primer dia, beu solament un parell de gots". Altre: "El primer dia no es pot abusar, pot donar transorns fins i tot marxar altra vegada a casa". Altre: "Ves amb compte, aquesta aigua és molt forta..." i així un o l'altre es van repetint els mateixos concells, alguns l'acompanyen d'una que altra anècdota.

Acabada la "novena" es retorna a casa amb una mena de reança; les encaixades són molt afectives i llargues.

Després de molt investigar referent a la muntanya "Turboca" i mitjançant l'espiral dels temps, història ? llegenda ? en la immemorial d'un temps molt anterior, segles i segles, "succeí":

Venint de Mare Nostrum, contra corrent del riu Esera i quan tots els afluent han aportat la contribució corresponent i es fa més potent i abat contra les roques, les seves aigües s'esbaloten com eixams d'abelles canviant de lloc, fen-se violent sorteja la muntanya, protegint-la que no sigui violada per

agents estrangers. Allí ha ha el començament de la senda que amb molts viaranys s'aixeca amb molt de desnivell i amb giravols tancats passant per les columnes d'August, portal d'entrada, i protegit per forçuts ciclopis guardians de confiança, que controlen l'entrada o sortida, segons com es miri, el feu del potent gegant Turboot. Aquest tenia bon caràcter i tots els que, dels feus veïns, damanaven allotjament, eren acollits sense preguntar les causes o motius. Aquesta conducta, els veïns Peruitous i Adees, menys potents que Turboot, els anutjava i tractaven d'aniquilar-lo; no podien consentir que els treballadors que construïen la muralla protectora dels seus feus s'escapessin. Molts ho féien per marxar de l'esclavitud i dels mals tractes. Faltava poc per a tancar del tot el Pir-hi-nog.

Després de molt parlar i de plantejar l'atac a Turboot el ficaren en pràctica: Primerament subornaren el guarda de confiança del Turboot i cap de tots els servents, oferint-li les illes "privilegiades" rita ITACA. Qualerconca, que així s'anomenava el guarda, un dia determinat, envià els guardes personals a un sevei especial a Cataloïna. Tot estava preparat, Patesseos-Tosc, Ratessit i Mitesserc ja no podien protegir el seu amo. Les hosts mercenàries, de Peruitos i Adees, eren nombroses i entraren al fei de Turboot. El gran ciclops estava estirat al marge del riu Essereat-Gum, cabdalós en aquella època de l'any degut al desglaç, confiat i sense malpensar, fent una becaina convidat per l'aire frec que desprenia el riu en aquella hora de calor. No li donaren ni temps de girar-se, una gran mola de pedra portada per cent gagants enfonsà el cap del Protector dels oprimits: la mort fou instantànea.

La Naturalesa, mare de Turboot, es conternà plorant la mort del seu Fill, es produïren terratrèmols, tempestes, bramulà l'Uracà amb força, bufà i arrossegà roques i muntanyes.

Les portes foren tancades, les Bactes feren guàrdia permanent protegint el cos inert de Turboot; de les ferides del cos rajava sang, desagnant poc a poc, anys i anys, segles i segles, generacions i generacions. Turboot quedà petrificat sense deixar de rajar les ferides, que després d'escolar-se tota la sang seguirendonant aigua, deus inesgotables que la mare de Turboot li proporcionà per immortalitzar-lo, aigües medicinals que asaborim, que ens subjuguem, que ens atreuen, que ens encisen.

JOB (Juliol - 1986)

HUMOR

APARTHEID

(PROP DEL 2000. TOT SEGUEIX IGUAL)

NOM OFICIAL:

REPUBLIC OF SOUTH AFRICA.

EXTENSIÓ:

1.221.037 km.

POBLACIÓ:

22.987.000 h. (68% de raça negra, 19% de raça blanca, 10% de mestissos i un 3% de asiàtics (majoritàriament indis).

CAPITAL:

CAPE TOWN, (Capital legislativa).

PRETORIA, (Capital administrativa).

CIUTATS PRINCIPALS:

JOHANNESBURG, DURBAN, PORT ELIZABETH, BLOEN FONTEIN,
PIETERMARITZBURG, GERMISTON.

FORMA DE GOVERN:

REPÚBLICA.

IDIOMES:

AFRIKAANS i ANGLÉS (tots dos oficials).

RELIGIÓ:

PROTESTANT i PAGANA.

MONEDA:

RAND.

ECONOMIA:

AGRICULTURA, RAMADERIA i principalment PRODUCCIÓ MINERAL.

CLIMA:

CONTINENTAL - SUBTROPICAL.

Aquesta és la superficial radiografia d'un país on el fet d'ésser blanc o negre condiciona totalment la forma i qualitat de vida. Tan sols els blancs tenen drets polítics.

Mentre la renda mitjana anual d'un blanc és de 2.000 dòlars la d'un negre és de 100, (20/1).

El 41% de la població negra viu en reserves (Bantustanes) totalment insuficients per desenvolupar una vida digna. Del 59% restant, la meitat treballa en districtes miners i l'altra meitat viu en barris separats (locations) de les zones urbanes on una sèrie de cases pre-fabricades substitueixen des fa poc unes míseres barraques.

Mentre que el sistema educatiu és molt eficient per als blancs, cal dir que el 70% dels negres no saben llegir ni escriure, mentre que la resta tan sols reben els coneixements necessaris per a treballar com a mà de obra a les plantacions, les mines o la indústria. Tan sols una petita minoria té dret a cursos universitaris en tan sols 3 centres repartits per tot l'estat.

La raça negra té prohibit viure en els centres urbans on els blancs tenen els seus edens reservats.

Mentre tot això succeeix, la resta de països del món observen, gairebé indeferents, pel televisor com la policia dispersa a cops de porra les manifestacions negres. Tots condemnen el raciste Botha, però no hi ha cap país decidit a imposar ni unes mínimes sancions econòmiques.

Són massa grans les inversions de capital estranger en aquest país, perquè tot se'n vagi a fer punyetes per tan sols uns quants milions de negres que reclamen igualtat arreu del país.

Cal recordar que Sudàfrica compta amb una riquesa minera

de primer ordre, on destaca per damunt de tot la producció d'or que és de 1.000.000 kgs., per any (les 3/4 de la producció mundial).

Es denigrant veure com l'egoisme i els interessos materials, trepitgen constantment la vida de milions de persones que pel sol fet d'ésser negres estan condemnades a viure i morir com a gossos.

D'aquesta manera, el món no pot anar mai bé, les vides dels pobres i humils estan supeditades per aquells que tenen la paella pel mànec, i fan anar la truita per allà on volen.

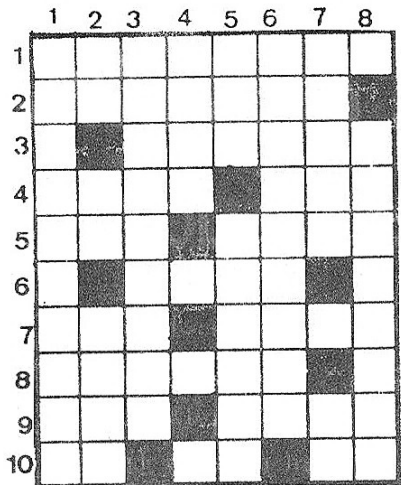
Aquarius

HUMOR

NO HI HA DRET A CREMAR
ELS BOSCOS; QUAN SERÉ GRAN
NO HI HAURÀ CAP OMBRA!!

Mots Encreuats

HORITZONTALS:

1- Que es funda solament en l'experiència, en la matèria pràctica. 2- Miguel de ..... (Bilbao 1864-1936), escriptor de la generació del 98. 3- Cent. Part de l'electrode oposada a l'ànode. 4- Unit per amistat. Planta hortícola. 5- Al revés, líquid amarg segregat pel fetge. Hibrid de cavall i somera. 6- Vocal. Imatge d'una falsa divinitat. Consonant. 7- Humor espès supurat per una ferida. Divinitat semítica. 8- Al revés, provist de dents. Consonant. 9- Cert planeta. Animal insectívor. 10- Consonants consecutives. preposició. Metall preciós.

VERTICALS:

1- Planta australiana que saneja terrenys humits. 2- Consonants consecutives. Pronom. Al revés, obertura feta en una peça de roba per on es fa passar el botó. 3- Que creu en el pacifisme. 4- Al revés, drecera. Cinc cents. Consonant. Vocal. 5- Personatge bíblic. Del temps present. 6- Que li ha estat comunicada una malaltia per la seva carn o pell. 7- Roca dura. Consonant. Grau d'elevació d'un so. 8- Vocal. Produir, preparar o transformar.

solució

1- Rut. Modern. 2- MN. Me. Trau. 3- Pacifista. 4- Camí. D. N. E. 5- Rut. Modern. 6- Inaculador. 7- Còdol. G. To. 8- A. Elaborar.

VERTICALS:

1- Empírica. 2- Unamuno. 3- C. Càtode. 4- Amic. Col. 5- Fel. Mula. 6- I. Idol. B. 7- Pus. Dago. 8- Dentat. R. 9- Ura. Rata. 10- ST. Em. Or.

HORITZONTALS:

"I MALGRAT TOT ES MOU"

Als Estats Unit, s'ha iniciat amb el suport de l'Administració Reagan, una campanya d'intolerància ultraconservadora que fa l'efecte de retrocedir al temps de la Contrareforma. O al nostre passat immediat amb l'"enano sanguinario".

El Tribunal Suprem nord-americà es pronuncià sobre la constitucionalitat d'una sentència contra la sodomia i la sexualitat oral entre adults per acord mutu i en l'intimitat. Aquests actes poden ésser penats fins i tot amb 20 anys de presó.

Aquesta mesura no s'entén sinó des d'una perspectiva autoritària i dirigista pròpia dels règims feixistes, tendent a uniformitzar i controlar la vida dels ciutadans i ciutadanes fins als darrers límits de la conducta i del pensament. I no és excusa el temor a la SIDA per a l'apertura d'aquesta campanya puritana orquestrada pel mateix govern.

No contents amb això i per si algú no se n'havia adonat, un informe oficial afirma que el sexe és perjudicial. I en el mateix informe, s'estimula als ciutadans a la creació de lligues de decència i a crear piquets contra l'obsenitat; i als grups religiosos i comités cívics a que es prenguin la justícia per la seva pròpia mà.

Aquestes àncies d'introduir-se i regular la intimitat de les persones, deriva directament de la interpretació de l'estat com un immens camp de concentració on ningú se senti mai segur, sempre sotmès a una situació de vigilància i control. Per tot això, els cal crear un estat generalitzat de temor i inseguretat que faci de les persones autòmats dependents i te-

merosos del seu poder, que volen que esdevingui absolut.

El Pare Sant, sempre defensor de la igualtat, ha advertit sobre el perill que suposa l'ordenació sacerdotal de les dones. Què estaria pensant aquest Sant Baró ?.

Què hi ha darrera aquesta Santa Creuada ? Tornem una altra vegada a la "honra i los barcos", a la represi6, a l'expiaci6, a la censura... a la intolerància.

De fet sempre ha estat el mateix, la intenci6 de posar la llei en una situaci6 que permeti les classes dominants cometre els m6s grans abusos. El poder tendeix sempre al totalitarisme, a la seva concentraci6 en poques mans, al control total sobre l'individu. Per aix6 se seveix del que calgui, lleis, religi6, moral, ideologia, sistemes pol6tics, econ6mics i socials, medis d'informaci6, ex6rcit, cultura, escola, fam6lia... s6n estructurats d'una forma que sembli l'6nica v6lida i indiscutible. Per6 de la qual se serveixen indiscriminadament per tal de perpetuar-se i sometre l'originalitat de cadasc6 al concert social establert.

Les sent6ncies, els informes, les recomanacions, les advert6ncies, les enc6cliques i les pastorals m6s tard les fan lleis, amenaces, prohibicions i obligacions. Darrera cada profeta hi ha un Llibre Sagrat, darrera cada Llibre Sagrat un dogma i darrera cada dogma una foguera per a cremar els incr6duls.

I ara es torna a escoltar tota aquella terminologia fastigosa i repugnant, torna a surar la intolerància. I torna la moral a ésser cavall de batalla per tal d'exedir-se amb el poder. Tants abusos han tingut lloc en nom de la dec6ncia, la santedat de la fam6lia, els bons costums, els valors tradicionals i d'occident, la moral, l'ordre establert, la Cristian-

dat, que farien empaladir el mateix Belcebú.

Un cop més en volen fer veure garces per perdius. La consciència del deure i del pecat torna a volar igual que un voltor famalenc esperant la presa. Només els servim com a carnassa per alimentar la seva manca d'escrúpols.

Per què no podem parlarm algun dia lliurement de la persona humana ? Parlar sense cap perill que ens cusin a bufeta-des els santons, beneitistes, gossos d'uniforme, polítics delirants i altres rèptils per l'estil.

Sense perill que ens assenyalin amb creus, sentències, antigues lleis. Sagrades Escriptures i altres justificacions sobre el seu paper purificador de l'etern estat pecaminós de la persona.

sense que ens prediquin sobre el sentit de la responsabilitat, del pecat, d'eterns deutes que només engendren sentiment de culpabilitat.

Sense que després de veure el negoci que fan sobre les nostres costelles i amb cinisme parlin de càstig i gràcia, d'infern o paradís, tot seben que l'únic infern és aguantar-los.

sense que s'obsessionin en controlar la nostra intimitat i el dret a romandre parlant o en silenci, a assumir només allò que hom vol assumir i disfrutar lliurement del plaer, pel davan, pel darrere, amb boca o amb els peus, que tot és cos, que tot és coneixement, experiència i comunicació.

Sense que ens diguin com hem de parlar, sentir o estimar, a quí o a què, el com i el perquè.

Sense que ens neguin el més important, la sensació de sentir-se viu, el respecte, l'amabilitat i tots la riquesa de

les emocions i el dret a restar en pau.

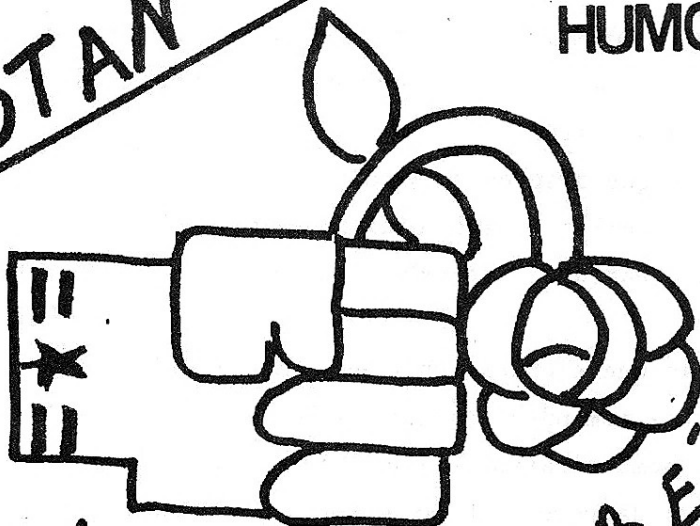
I és com deia l'editorial d'un diari, vull transcriure les mateixes paraules perquè m'han semblat força exactes: "Perquè saben que les amenaces a Nicaragua, el bombardeig de Libia i el desenvolupament de l'armamentisme americà respon a aquesta mentalitat integrista que condemna a l'infern inconstitucional el que fa l'amor amb la llum encesa".

Nosaltres, com en Galileo, pel damunt de tot i contra el que calgui, seguim creiem en l'evidència que "malgrat tot és mou".

F. G. F.

OTAN SÍ

HUMOR

(PSC-PSOE)

BASES TAMBE

Paliús

DARRERA DEL MIRALL

CONTINUACIÓ

Estava abstret davant la finestra del seu pis, mentre la pluja queia lentament sobre la ciutat, de sobte ressonà el timbre i amb desgana es dirigí cap a la porta per tal d'obrir, davant seu veié la Clara que, nerviosa, li pregava que la deixés entrar.

Una vegada tots dos dins, sense dir res se'n tornà cap a la finestra, mogut, potser, per aquella mateixa atracció que ja des de petit, ell que era d'un lloc on no hi plovia gaire, sentia pel canvi de decorat que els dies plujosos introdueixen en el paisatge, així com la nostàlgia que arribava fins a l'alegria de gaudir com un xiquet que amb votes de goma desafiava els tolls i el fang. La Clara, però, des del mig del saló reclamava neguitosament que estés per ella.

La pluja seguia monòtona sobre els carrers de la ciutat. Ell desvià la mirada vers la Clara que s'apropava ràpidament per a exclamar tota irritada:

- Es pot saber el per què de la teva negativa a continuar en la redacció del diari ? Per què aquesta actitud absurda, Lluís ? Per què vols renunciar a un futur tan brillant ?.

Les preguntes sortien ràpides i desordenades dels seus llavis, potser massa depressa per ésser contestades amb facilitat i desvià la mirada d'en Lluís fixa en l'harmonia que distat i desvià la mirada d'en Lluís fixa en l'harmonia que dibui-

xaven les gotes en caure.

La Clara, més nerviosa encara per l'aparent desinterés del Lluís, li agafà enèrgicament el rostre i el situà quasi amb violència en front del seu, tot continuant exigint-li respostes.

- Però digués què et passa ? ja fa una colla de dies que em preocupa aquesta actitud teva, aquest comportament de tant se me'n dóna. Però, em pots dir per què vols deixar el diari ?.

No hi ha res que dolgui tant com el silenci. I la Clara que creia conèixer a en Lluís, sentí la sensació de parlar amb un desconegut quan una explosió de llàgrimes la féu enretirar cap al sofà, per, d'alguna manera, amagar aquella debilitat reclinant son rostre entre els braços creuats i els genolls.

El xipoteig de la pluja seguia insistint sobre el quitrà i les teulades, sobre el trebol dels cotxes i els paraigües; sobre els rètols de les botigues i els terrats, talment s'expressessin els núbols amb un llenguatge massa necessari per a ésser interromput per qualsevol dels petits drames humans que es desenvolupen simultàniament.

Lluís es dirigí cam al moble bar i li preparà un "gin-tònic" i el deixà sobre la tauleta al costat mateix del sofà on seia la Clara, que sanglotava encara alguna llàgrima i no sabia si el que li feia més mal era el silenci del Lluís o la seva manca d'atenció i delicadesa vers les seves preocupacions i neguits.

- Ho sento Clara! M'agradaria que ho entenguessis, però estic cansat, avorrit d'aquesta vida rutinària.

Per fi en Lluís havia decidit explicar-se, malgrat que intuïa que no serviria de res. La Clara afeguí:

- Cansat ? Què vols dir amb això ? Ben agust que t'hi trobaves fins ara.

En Lluís caminà des de la finestra fins al seu costat i dret davant seu li diguè:

- Agust ? Potser sí, no ho sé! En creia que els coses eren tal com pensava, seguretat, estabilitat, conformisme, conservadorisme, els bons costums, les formes, l'autocontrol, la moral catòlica, avien ant configurant, donant forma a la meva vida sense marge a la pròpia expressió espontània i natural. Avui ja no estic segur de tot allò que proclamava com sert, no ho puc creure amb la mateixa seguretat.

En Lluís féu una petita pausa per tal de seure al costat d'ella.

- Vull viure, no sé com, no sé si podre, però vull arriscar-m'hi, assumint tots els perills i negatives que això pugui representar.

- I diràs no a tot allò que ha estat la teva vida ?

- Sí!

- Fins i tot a mi Lluís ?

aquella pregunta era una d'aquelles interrogacions la contesta de la qual podia canviar una vida o dues vides. Com pot hom contestar-la directament sense dubtes, sense temor a ésser mal interpretat o a córrer el risc de tirar-se enrera i romandre més perdut encara al bell mig de la contradicció. Tot allò era nou per a ell, estava trepitjant un camí desconegut, les conseqüències del qual eren imprevisibles i tenia por de perdre massa..

- Clara! podríem... tots dos si vols...

- No Lluís, no m'han agradat mai les aventures de "tebeo" que no condueixen a res.- Digúe la Clara sense deixar acabar al Lluís.

- Però tu m'estimaves ! digué ell.

- Sí, però ara em sembla com si no et conegués; el que dius em sona tan estrany... i estic confosa de la realitat dels meus sentiments vers tu.

Lluís intentà d'abraçar-la, però ella es desfeu dels seus braços.

- No Lluís, ja n'hi ha prou! deixa'm! Quan se sentí lliure de la presió d'ell, s'aixecà.

- Me'n vaig, ja no hi puc fer res més aquí.- i adreçant-se cap a la porta l'obrí tot deixant anar un curt- Adeu Lluís, que tinguis sort!.

Ell assegut al sofà sentí com el soroll de la porta en tancar-se ressonava intensament molt endins del seu cos, com si l'aire que produí li haguès trencat quelcom massa volgut per a no afligir-se amb el dolor de l'absència, amb el que castiguen alguns adéus.

Davant la tauleta restava encara intacte aquell "gin-tònic"; a fora la pluja aliena i impertotbable seguia caient damunt la ciutat.

(Continuarà)

M. E.

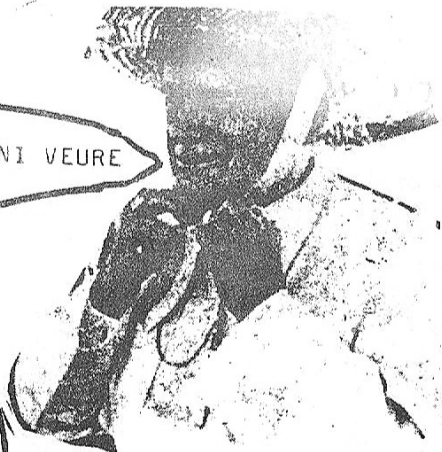

LA MARTINGALA

SENYORS CAL QUE ENS HI FIQUEM
UNA MICA SERIOSOS CONTRA TOT
AIXO DEL SEXE I ELS SEUS ABUSOS.
FIXEU-VOS SINO A L'ALTRA PLANA

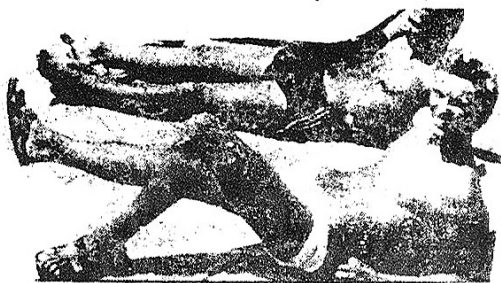
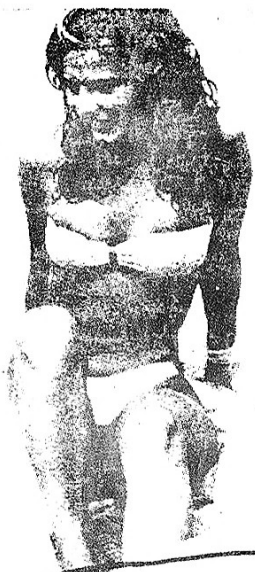
NO HO VULL NI VEURE

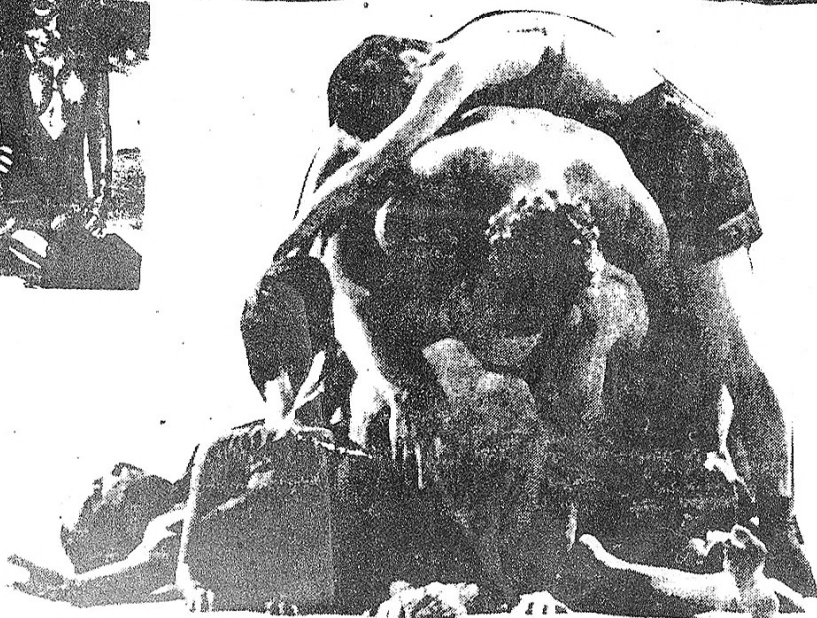
BE, BE MOLT BE!

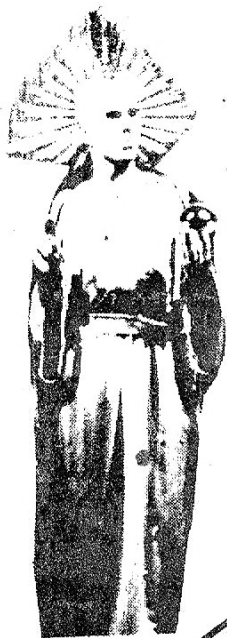
SI JO M'AIXERUES!

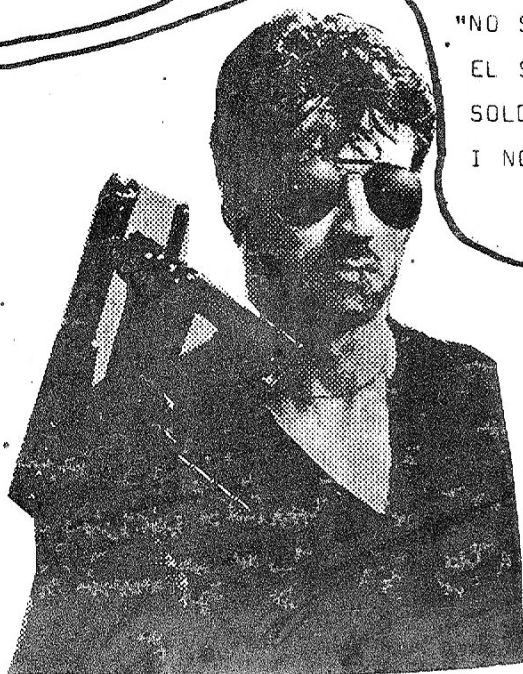
COSOS NUSOS, NUDES "DESPELOTADAS",
REVISTES INDECENTES, PORNOGRAFIA,
VICI, DROGA, CORRUPCIÓ, SIDA...

PER TOT AIXÒ AMB L'AJUT DE DÉU
I TOTS AQUESTS ALIATS QUE ENS
FAN COSTAT, COMBATEM TOT AQUEST
DESGAVELL AMB LA NOSTRA CAMPANYA
"NO SIGUIS ANIMAL
EL SEXE ÉS PERJUDICIAL
SOLDSERVEIX PER PROCREAR,
I NO PER A DISFRUTAR."

Fem l'escamot dels qui mai no reculen
i sols un bes els pot fer presoners,

fem l'escamot dels qui trenquen les reixes
i no els fa caure sinó un altre bes.

Fem l'escamot dels soldats d'avantguarda:
el primer bes que se'ns doni als primers.

Joan SALVAT-PAPASSEIT.